

B A J A

vegyes tartalmu hetilap.

Megjelen minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Fél " . . . 2 frt 50 kr.
Negyed " . . . 1 frt 25 kr.
Tanítóknak egy évre 3 frt — kr.

Hirdetések

a legutánjában számíttatnak.

Szerkesztőség

hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
bajai állami tanítóképzőben.

Az előfizetési pénzek és hirdetési díjak Nánay Lajos könyvnyomdájába küldendők.

Előfizetési felhívás a

„**B A J A**”
című vegyes tartalmu hetilapra.

Előfizetési feltételek:

negyed évre . . . 1 frt 25 kr
fél " . . . 2 " 50 "
egész " . . . 5 " — "

Vidéki előfizetéseket legelőszörűben postautalvánnyal eszközölhetők.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását és anyagi támogatását kéri honfiai üdvözléssel

a „**B A J A**” kiadója.

Még egyszer a bajai iparos ifjusági-egylet.

Kalmár Rezső ur e lap 45-ik számában „az iparos ifjusági-egylet” cikkében a közleményben felhozott vádját, mintha a bajai iparos ifjusági-egylet a maga elé tűzött czánát — az önművelődésnek — nem felelné meg s ennek elérésére még csak kísérletet sem tenné, — mint az egyletek tagja nem hagyhatom megjegyezni nekül.

E váddal cikkez az azon okból vél bennünk jogosan illethetni, mert szerinte sem könyvtárral nem bíruék, sem folyóiratokat, hírlapokat nem jàratnának, tudományos felolvasásokkal a bajai művelt publicum előtt nem csilognak, academiái széköfoglaló és bucszó beszédek egyletünk vezetői tisztségük

TÁRCZA.

A méltóságos úr.

— 1880. aug. 22. —

Roppant vagyonú parazolót el,
Most egészen tünkre menes.
Nagy nyomora miatt fölkelte
Az emberek rokonszenve.

De azért ő még se csügged,
Búszkén lépdel föl és alá:
Ha mindens elveszett is,
M'eltőadga el nem hagyja.

Vig Józsi.

— 1880. aug. 22. —

Nagyon sok volt, — semmiyi síncs.
Mindene egy — picinyke pincs,
No meg egy elkoptott kabát
És egy csomó régi barát.

Barátait sorra vessi.
És ezt nagyon bílósen teszi.
Nincsen ekként semmi gondja,
Bár a harnak nagy bolondja.

Étetét így vigan éli,
Étréfélni, nevetélni.
Beszorkodják más, de nem ő:
Bátsílyon a — hitelező.

Romvári.

— 1880. aug. 21. —

Ős idők ritka példánya.
Aki látja meg is szánja:

tárvételek vagy ennek letevések nem tartanak, vagy világraszóló értekezések szakmánkba vágó felfedezésről buvárlásunk helyszínéről a lapokba eddig még nem szivárogtak át stb. stb.

No ha Kalmár ur ez indokból törpálcázt egyletünk életrevalósága felett: úgy kénytelenek vagyunk előre is megadni magunkat; mert bizony szerény, 60 kötet könyvből álló könyvtárunkkal — mit eddig részint önmagunk szerzettünk be, részint áldozatkész emberbarátoktól kaptunk — a kalocsai érsek 40 ezernyi kötetével nem versenyehetünk; hogy mint más egyletek eddig még nem valánk szerencsések a hírlap szerkesztő és kiadó urak szíveségéből ingyen példányban részesülni, hanem a legtöbb példányt — mit járattunk — meg kell fizetnünk: az sem rajtunk mulik; a bajai ilyen tisztelet közönség műveltségé felül pedig sokkal jobb véleményünk van, semhogy ennek a műhelyeinkben gyártmányozott tudományos értekezleteink megbámulására alkalmat adjunk.

Van egy ominosus közmondás, s ha úgy járnánk el nagyon reánk illenek t. i. hogy „csizmadia maradj a kaptafánál!”

Minthogy pedig a csizmadia a kaptafánál sem maradhat mindig, hát jó és helyes, hogy azon időt is, melyet a kaptafától megváltan töl, hasznosan használja fel; hogy szórakozzék s a mellett tanuljon is.

De kérdem, minő szórakozás volna az, ha a csizmadia legényt, mikor az egyletbe lép, ennek szabályai arra köteleznék, hogy írjon a szakmájába vágó

tárgyról, pl. a „csirizró!” egy tudományos értekezést?

Az ilyen tőke juratus bizony hamar elmakacsoltatná magát örökre. De úgy hiszem Kalmár uron kívül senki sincs, ki egyletünk irányában ily túlságzott követeléssel lépne fel.

Mi sem hízogunk magunknak azzal, hogy bárki ilyenmő jogosulatlan igényének tömjénezni akaránk.

Ha egyletünk minden egyes tagja, a helyett, hogy rossz társaságba keveredve, magát dözsölésnek átadná, ürága egészségét, szellemi és testi erejét tönkre tenné s mit egy héten át fàrasztó munka után szerzett, elragadtatva a szenvedélytől egy éjjel Bachus oltárán elharcsólná: szabad idejét arra használja fel, hogy egyletünk helyiségében a józan gondolkodást, a takarékoságot, a szorgalmat és becsületességet — az ipar fölvirágzásának ezen megannyi emeltyűt és a nemzeti jólét talpköveit társai jó példáján oklva magának elsajátítja s azt elsajátítva magában mindig nagyobb és nagyobb tökélyre emeli iparkodik; ha mindgyökünk a már most rendelkezésünkre álló és ayagi képességhez mérten fokozatosan beszerzendő hasznos és mulattató könyvekkel merített tanulságokkal erkölceit nemesíteni, szívét és szellemét művelni s e mellett a világ háta mögött nem maradv az újságok olvasása által a rohamosan haladó korral is lépést tartani törekszik; s ha végül kiki képessége szerint megtakarított keresményéből, meg nem feledkezve az elvről: „Segíts magadon s az Isten is megsegít” időközönkint egy-egy fillért

a jótékonyág oltárára is áldoz s ez által a már égető szükséget képező „betegsegélyző-egylet” létesítéséhez való hozzájárulása által szenvedémbertársai fájdalomra jótékony balzsamot hint: akkor úgyhiszem a bajai iparos ifusági-egylet nemcsak jótékonyági avagy hazafias szempontból bír létjogosultsággal: hanem ez egylet azért, hogy tagjait szorgalomra, becsületességre, takarékos- és józan gondolkodásra buzdítja; az által, hogy könyveiben az eszközöket a szív és szellem, az erkölcsök nemesítésére szolgáltatja: feladatát még önművelődési szempontból is a legfényesebb sikerrel oldja meg.

De egyletünkben nemcsak az imént elősorolt módokon nyujtatik alkalom az egyes tagoknak önművelődésüket előmozdítani s a rendelkezésükre álló szabad időt czélzseruen, szórakozva és tanulva felhasználhatni, hanem gondoskodva van arról is, hogy bárki hajlamához és képességéhez képes hangját is művelhesse, ezen az embernek Isten által adott, a bű és öröm kifejezésére nézve egyaránt fontos természeti adományt magában tökélyesítse; gyakorlalka van véve a szavaltat is, mely leginkább van hivatal hazai remekiroknak az utódok számára követendő példul megörökített hazafias szellem- és magasatos gondolkodás módja fölelevenítése s mintegy megtesztése által az ifju fogékony kebel minden iránt, mi jó és nemes, a hszerelem és felebarát szeretetre lelkesíteni.

Ezen, de még sok más — helyszüke miatt itt elő nem adható — in-

szilárd támaszod akarok lenni egész életeden át, és életed utját a szerelem sohasem hervadó rózsával akarom behinteni! A szép hajadon elvoná tőle tekintetét, sápadtan és mereven állott előtte, mint a márványszobor, és csak midőn szemebetűnő ellenszenvvel nyujtá kezét a grófnak, jött élet a szép szoborra; borzadási futott végig testén, egy köny rezgett pillán, mely lassan és némán perdült le arcán, ajkai göröcsösen vonaglottak midőn az „igen”-t mondá.

A szerartás után az immári grófnő lakába kocszáltak. Szobájába ment, kimerültén veté magát egy nyugágyra, és kedves fejeuskáját melyen a vánkossokba rejté. Az oly sok elfojtott fájdalom sürő közjében talált enyhülést. Ily állapotban találta a komorna, ki elegáns utazó-öltönyt hozott a szobába.

„Már ismét, — sóhajtá a grófné — de ez is el fog mulni nemsokára!” Csakhamar elkészül „toillette”-jével, és jelenteté a grófnak, hogy indulhatnak.

Rövid idő muttán hintő rohogott ki a házból, melyet a gróf néhány lépésnyire lovon követett.

Páris környéke kollemes villákkal bővelkedik, melyek vagy zödelő löbökön állnának, vagy gyönyörű völgyekbe rejtvék. Ily villák egyikében találjuk néhány óra múlva a házaspárt. A terem legszélő oldalán t. a grófné, vonásaiban harag és kedvtelenség van kifejezve. Általellenben, a terem másik széián áll a gróf keresztbefont karokkal, mint látszik, mely gondolatokba merülve.

Mély esend környözi őket, melyet végre a grófné tör meg gúnyos szavaival:

„Most tehát meg van elégedve gróf ur,

teljesítöm kívánatát, és ime önnel együtt utazozom ez egyhangu helyen!”

A gőf felpillantott. Noha már 40 éves, mégis szép férfiú, virágzó erőben. Arczáról az emberismerő nemes érzelmeket olvasna le, magas, sugar alkata aristokratikus származására mutat.

„Tudom, — kezdé mosolygva — hogy vakmerő játékok kezítem, és noha nem természetem, örülkém mindenem egy kártyára dobni, most mégis megtévém. Elhatároztuk, hogy azon néhány órában, melyeket nekem áldozni eltökélte magát a grófné, nem fogom egy percze sem elhagyni. Mindennek daczára lemondtam a boldogságról: önnek közöleben lehetni az egész utazás alatt, hogy ne zavarjam nyugalmát, és megelégedtem azzal, — ha némi távolvágnak követe a kocsit — azon kincset őrizhettem, melyet az tartalmazott.”

„Valóban nem értem önnek viséletét! azt hinné hogy egyetlen nap alatt elnyerheti egy hölgy szerelmét; ezt észelőis öntetszéseknek tartom.”

„Oh nem grófné — válaszolt a gróf lág hangon — jele ez annak, hogy a szerető szív csüggedetlenül tud reményelni.”

A grófné arca elkomorodott. „Hát azt hiszi gróf úr, hogy csak önnek szíve erős, csak az ön szíve bizik a jövőben, oly kevés tisztelettel van a női szív iránt; hogy bínni merészkedik, miszerint az legszébb érzelmek meg fogja tagadni egy fébf makacs akarata előtt, és elfogja feladni azon szerében tett, melyet életének legbüdögebb perczen eskült. Nem értem ont, miután jól tudja hogy . . .”

„Mást szeret, akarja mondani.”

„Igen, ha ismétlennem akarja hallani —

dokok hatalmasan felszólalnak a mellett, hogy egyetlen aztért, mert mint minden más intézmény a keziet nehézségeivel küzd: még korántsem érdemel gúncoskodást, sőt inkább jótékony támogatásra szorul; míg az ifjú csemetéből terebélyes fává növekszik, mely jótékony gyümölcsöit belső életerejé által is meghozni képesítve lesz.

E nemes czél előérére pedig nem tudományos készütség a fő kellék, hanem szorgalom, becsület és jóakarati iparosaink részéről.

E három kellék minden nehézséget legyőz s ez adja meg nekünk az elérni óhajtott czélt, a hazai ipar főtörvényszását.

Vajha elmondhatnánk, hogy iparosaink mindegyike ezen hazafias eszme harcászati közé sorakozik.

Egy egyleti tag.

Anya-megyének gazdasági egyesületének elnökségétől vettük a következő

Értesítést:

A B-B. megyei gazdasági egyesület elnökségének van szerencsése tudatni, hogy az igazgató-választmány f. hó 12-én tartott ülésében az egyes szakosztályokba egyhanglagon megválasztotta az alább megnevezett t. urakat, örömmel adván kifejezést azon reménynek, hogy a szakosztályi ügyködések, illetőleg az egyesületi célok előmozdítása végett a tagok közül még számosan beiratkozni fognak egyes szakosztályokba.)*

Az osztályok végleges megalakulása czéljából az itt megnevezett s igen tisztelt urakat, úgy az egyesület tagjait is, tiszteletteljes meghívom Zomborba, a legközelebbi megbízottsági első napján d. u. $\frac{1}{4}$ órák a "Vadászkürt" nagytérben tartandó összejövetelre; nemkülönb az egyes szakosztályok szervezésére kiküldött s igen tisztelt idegl. elnök urak felkérem, hogy ezen alkalommal a szakoszt. elnök-választásokat megnevejen szíveskedjenek.

A szakosztályok szervezésére kiküldött idegl. elnökök: I. Nemzetgazdasági szak. Magyar Imre ur. II. Föld-

*) A szakosztályok tagjai lehetnek egyesületi tagok, megnevezett szakértők. Egy tag több szakosztályban is részt vehet.

mvelési szak. Majoros József ur. III. Állattenyésztési szak. Vojnits Simon ur. IV. Szőlőművelési és borászati szak. Harjlikovits Károly ur. V. Kertészeti szak. Vojnits Dávid ur. VI. Gépzéti szak. Törlei Gyula ur. VII. Erdészeti szak. Kelemen János ur. Az igazgató választmány által az egyes szakosztályokba megválasztottak:

A nemzetgazdasági szakosztályhoz: Dr. Bartal József, Basch Jakab, Esztergomi Károly, Dr. Gult György, Jankováci uradalom, Jakobests Imre, dr. Kráhl Lipót, Latinovits Ernő, ifj. Latinovits János, Latinovits Pál, Malonyai Ignác, Nagy Mihály, Nityin Áron, Parcsits Félix, Pilásznóvits Antal, Pilásznóvits József, Popovits Szilárd, Regényi Lajos, Riehmér Gyula, báró Rudich József, Szabadkai takarékpénztár, Száris Kálmán, Széchényi Jenő, Széchényi József, Szemző Gyula, Szokola József, Schmausz Károly, Törlei Gyula, Varga Agoston, Viczián Rezső, Vojnits Gábor, idősb Vojnits Lukács, Vojnits Sándor, Zomborevits Ferenc egy. tag urak.

A földművelési szakosztályhoz: Alt-nóder Vincez, Beck Mór, Burány Jenő, Császár Ferencz, Cseh Ervin, Futaki uradalom, Gaál István, Gábray László, Gaids Béla, Gyorgyvánszky György, Herczeg Mihály, Jankovics Aurél, Kelemen János, Kömives András, Leibach János, Majoros József, Mosler Lajos, Mezey Imre, Nagy Mihály, Nagy Samu, Neszmírák Mátyás, Niederholz Antal, Oszvald Pál, Pollák Simon, Popovits Szilárd, Regényi Lajos, báró Rédl Béla, Radimetzky Ferencz, Rosenberg Mór, Reiner Sándor, Szabadhegyi Sándor, Széchényi József, Szemző Gyula, Szokola József, Schmausz Károly, Ungár József, dr. Wolf Kálmán, Vojnits Gábor, Vojnits Dávid, idősb Vojnits Lukács, Vojnits Sándor egy. tag urak.

Az állattenyésztési szakosztályhoz: Augenföld Adolf, Bajai mentelep, Burány Jenő, Császár Ferencz, Oshás Antal, dr. Csitsáky József, Ertl János, Fernbach Bálint, Futaki uradalom, Gábray László, Gombos Gábor, Herczeg Mihály, Jankovics Aurél, Kolozsvári Sándor, Kovacsits Antal, Latinovits Ernő, Leibach János, Majoros József, Nagy Samu, Neszmírák Mátyás, Niederholz Antal, Nikolics Szvetiszláv, Pilásznó-

vits József, Regényi Lajos, Rehák Nándor, báró Rédl Béla, báró Rédl Lajos, báró Rudich József, Szabadhegyi Sándor, Száris János, Száris Kálmán, Szemző István, Száts Lajos, Ungár József, Varga Agoston, Weinberger Mór, id. Vojnits Lukács, Vojnits Sándor, Vojnits Simon egy. tag urak; a megyei és szabadtéri városi állatorvos, a megyei t. szolgabíró urak mint vendég tagok.

A szőlőművelési és borászati szakosztályhoz: Athanaszkovits, Bikár Simon, Cseh Ervin, Kelemen János, Magyar Imre, Majoros József, Regényi József, Regényi Lajos, báró Rudits József, Száris János, Száris Károly, Szokola József, Strébély János, Törlei Gyula, Varga Károly, dr. Wolf Kálmán, Wolheim M.

A kertészeti szakosztályhoz: Alt-nóder Vincez, Balassy Szilárd, Bednártz K., Boromissza Tibor, Gottlieb Márton, Herczeg Mihály, Jerkovits Károly, Kalmár Antal, Kelemen János, Kovácsits Agoston, Oszvald Pál, Pilásznóvits Antal, Radimetzky Ferencz, báró Rudich J., Szemző Gyula, Schick Frigyes, Schmausz Endre, Száts Lajos, Törlei Gyula, Varga Károly, Vujevich Lázár egy. tag urak.

A gépzéti szakosztályhoz: Bikár Simon, Futaki uradalom, Gábray László, Jankováci uradalom, Kömives András, Magyar Imre, Száris Károly, Ungár József, Varga Agoston, Verbés István, Weinberger Mór, id. Vojnits Lukács, Vojnits Sándor, Zányi József.

Erdészeti szakosztályhoz: Cseh Ervin, Doroszlói erdőmester, Futaki uradalom, Jankováci uradalom, Kelemen János, idősb Latinovits János, Latinovits Ernő, Magyar Imre, báró Rédl Béla, báró Rudich J., Skultéry Nathán, Vojnits Sándor. A szakosztályok jegyzője az egyesületi titkár.

Kelt, 1880. szeptember hó 12-én.

Az elnökség.

Az uszora Németországban.

A "Kalocsai Néplap" ezen tárgyról a következő figyelemre méltó sorokat hozza:

Többször volt már arról szó lapunkban, hogy Németország ép úgy ki van téve a pénzzel kereskedők, az uszo-

két szívet a legkegyetlenebbül tép szét! Ön talány előttem gróf ur."

"Mely megoldható. Nekem inkább önnel boldogság fekszik szívében. mint vagyonom."

"Mit ért ön boldogság alatt? Azt hiszi boldogság azt azáltal, hogy örökre megfosztja a reménytől: azé lehetni, ki szeretek!?"

"És ép ő nem képes fiatal ember Alfred? "

"Talán nem szép fiatal ember Alfred? " kérdé melegen a grófné.

"Mindenesetre — helyeslő a gróf. — Ugy illi lovát mint a leggyesebb jockey, pompás lövész és úgy járja a mazurkát, mint egy született lengyel."

"És el ne felelje, mily kitűnően lejt a rezgő! " tévé hozzá éltének a grófné.

"Ép akartam említeni, mert elismerté, hogy a "rezgő" a jó ferk lenőklőltől-hetlenebb tulajdonságai közé tartozik."

"Csak gúnyolódik ahogy akar, annyit szent, hogy Alfred e tánczáért két pompás partie-hez juthatott volna, csak miattam utasítá vissza a két igen gazdag hölgy kezét, noha nekem semmifele vagyonom sincs."

A gróf ajkain különös mosoly vonult el. "Van okom — mondá — kétkedni lehet. Unokabátyja sohasem kérte meg atyjától kezét!"

E szavak szembetűnő zavarba hozák a grófnét és dadogva válaszolt: "Ő szegény — nem akar szerencsétlené tenni."

(Folyt. köv.)

rások visszaéléseinek mint hazuk s hogy ennek következtében a nép, különösen a földműves nép roppantul halad a végpusztulás felé.

Azelőtt inkább csak egyes könnyelmű nagybirtokosok uradalmi jutottak uszorások kezeibe; napjainkban már hasonló sorok éri a parasztságok ezreit is nálunk úgy, mint Németországban.

Ha ez tovább is így tart, maholnap a kisebb birtokok is néhány düsgazdag birtokába mennek át — mint ez Olaszországban már jó formán úgy van — s az azelőtt független s birtokos polgárok ezrei napszámos, szolganép sorába jutnak.

Hogy ez lehetőleg megakadályoztassék, a német nép vezetői módokról gondolkodnak, melyekkel a népet az uszorások körmei közül kiszabadítsák. Ezen módok egyike azon tanács, hogy a nép ne írjon alá váltót.

Valóban helyes tanács. A váltó a kereskedőkre nézve igen szükséges és helyes eszköz.

A liberalizmus jónak látta a váltó kiállíthatóságát mindenikre — legutóbb még a nőkre is — kiterjeszténi. Pedig mint a következes mutatja, a váltó igen káros a földművesekre s egyéb munkásokra nézve. Hogy miért? azt ki lehet venni a mag felhívásból, melyet némely lapok a német néphez intéztek s melyet ezennel mi is közlünk:

"Földművesek, kézművesek és munkások! Ne írjatok alá váltót! Miért ne? Azért, mert 1) egyszer oda jegyzett aláírástokat többé vissza nem vehetitek, bár mint szeretnétek is; — 2) a váltót lejárta napján elleműndés nélkül ki kell fizetni és pedig annak, a kinek kezében van, és ennek nem is kell kérdeznie, vajjon csakugyan adósok vagytok-e vele vagy sem; — 3) ha nem vagytok képesek a váltót kifizetni, azonban következik az ovatolás, börtölés és végrehajtás, és ez mind sok költséggel jár; néhánny nap alatt házatokban van a végrehajtó és hogy ez mint jelentsen, az nem kell külön fejtgetni; — 4) kifogásokkal nem lehet a fizetés elbírni, az sem segít rajtatok, ha azt mondjátok, hogy semmivel sem vagy nem annyival tartoztok, vagy hogy nem a követelt összegű váltó alá írtatok neveteket: a váltón a t. nevetek van és nektek fizetnetek kell annyit, a mennyi rajta írva van; és ha meg is ígérték, hogy az általatok aláírt váltót nem fogják forgalomba hozni vagy lejárta napján meg fogják hosszabbítani, az erre való hivatkozás mit sem segít, nektek fizetnetek kell; — 5) ha tartoztok valakinek, így kezezetek adóságotokat törleszteni; adjatok el valamit vagy tagadjatok meg magotoktól minden lehető, bármily nehezen essék is, de ne írjatok alá váltót érte, mert ezzel egy idegen embernek győgyelemre megadjátok magotokat; — 6) beszéljetek ismerőseitekkel helyzetetek fölött, kérdezzetek meg becsületes embereket tanácsért; az adósság nem aláz meg s nem szégyen, ha nem csináltoktok szegényletes módon; ha a váltó-tulajdonos nem is szól senkinek, de ha majd végül mindeneket elviszi, úgy is megtudja mindenki községeben; — 7) akármint tesztek, gondoljatok arra, mi lesz annak vége; tégy mindent, a mit tehetsz, de váltót soha ne írj alá; — 8) ezen intést nyírd ki a lapból és ragadd kamarád ajtajának belső feleére és olvasd el legalább vasárnaponként figyelmesen, és a mi fő, kövess annak tanácsát, a mi csak tenmagad s övéid javára fog valni."

*** A katonatisztek házassági cautiójának fölemelése. A közös halogymintsterium a tiszték házassági cautióját fölemelni szándékozik. Ausztria-Magyarországban eddig a tisztnek, ki még a 30 ik évet be nem töltötte, 24,000 ft cautiót kellett fizetni, ha a rzsás lánczok terhet magára akarta venni.

választol ingerülten a hölgy — és tudja meg hogy semmi sem képes e világon szerelmem elfojtani. Unokabátyám szegény ugyan, de nem a pénz az egyedüli, a mi boldoggá tesz."

"Mégis — mondá a gróf — igen fontos tényezője az anyagi jólétnek."

"Oh a legszegényebb viskóban lakhatni unokabátyámmal, az lenne egyedüli boldogságom?"

"Igy álmodozunk, ha husz évesek vagyunk," szól s mosolygott a gróf.

"Hát tehetek én róla, hogy ön negyvenet számlál," — válaszolt ironiával a grófné. De minék a vizsály, ugy sem vezet czeiböz, és épen nem szükséges élettéteket kikieseréni, miután úgy sem vagyunk egymásnak szánya. Bevelegyem, hogy önhez női megyek, mert . . ."

"Mert atyjának kívánattát akarta teljesíteni, tudom. . ."

"Igen — vágott közbe a fiatal hölgy — hogy atyjámnak engedelmeskedjem."

"Úgy hiszem, hogy a feladózás és a megnyugvás nagyobb becsületére válik a női szívnék, mint a pusztá engedelmeskedés" jegyzé meg méltósággal a gróf.

"Hát törődtek-e szívmel? Nem kényszerítették-e hogy önnek adjam azon szívet, melyet egészen és egyedül Alfred bír? — Ah adja isten, hogy valami bajt ne kövessen el magán kötségesében."

"Afelett nyugodt lehet. Alfred úrnak szép arca van, öt angol nyergesse, egész évre bérelt páholya az operában — és százezer franknyi adóssága. . . — Oh! ő kétszer meg fogja gondolni mielött egyonlói magát."

"Ön nem önzetlen bíró gróf ur, hagyjuk e themát. — Hány óra?"

"Fél egyre."

"Oh — sňhajtott a grófné — még öt kínos órát várn! Borzasztó! De remélem, megterti az — válaszola komolyan a gróf. Ha estig nem válnának gondolati, nem maradand önre nézve azon lánczól, mely bennünket egymáshoz csatol egyébb hátra, mint becsületes nevem és vagyonomnak fele. Ami engem illet, — ha csakugyan bekövetkeznek ama szerencsétlen eset — én vissza utazom Amerikába és kegyed vissza fog emlékezni reám néha, mint egy gonosz álomra."

A gróf e szavakat a legmelyebb érzellem kifejezésével ejté ki. Neje önkénytelenül reá tévé tekintett, és némi figyelemmel szemlélte. Rövid szünet után kezdé: "E terem valóban a legfinomabb izléses va berendezve, fölösleges ez egy napra."

"Oh e nap — szólott hűvel a gróf közbe — e nap jelenléteken ön előtt de nekem . . . De nem tetszik megkényszeríteni többi termet?"

A grófné megvett mosolylyal válaszolt: "Az én termetem, gróf ur? Valóban nem értem ön."

"E József birtokának egy részét képezi, és remélem, hogy nem fogja lakatlanul hagyni ez elragadó helyet, ha túl leszek az Oceanon."

"De miképen egyeztethető össze — kérdé a grófné lágybán hangon — ily nagylelkű gondolkodásmód oly eljárással, mely

HIRDETÉSEK.

Egészen új rendszer után készült

BOR- és GYŰMÖLCS-SAJTOK

körsavar nélkül, melyek 2-szer oly gyorsasággal sajtolnak, mint a régi prések. Felállításukhoz kevés térség szükséges, amellett igen könnyen kezelhetők igen szilárdan építvek és tartósak.

Áraik a sajtók nagysága szerint 75 frttól felfelé franco Bécs. — Kívánt mintarajzok bérmentve és ingyen küldetnek. Ügynökök kerestetnek.

PH. MAYFARTH & Co

gőpgyár Frankfurt a/M. és Bécsben: Praterstrasse 74.

Levélből
megrendelések
pontosan eszközölkötnök.

Gyönyörű szép
női-ruhakelmék
valamint divatos
kész női öltözékek
legelősbban kaphatók

HAMBURGER ADOLF
női divatáru raktárában
BUDAPEST,
Koronaherceg-utca 10.

Minták ingyen és
bérmentve.

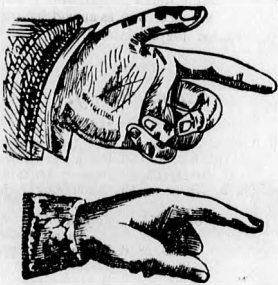

Árlejtési hirdetemény.

VASKUT községében a plébánián október hó 7-én reggeli 10 órakor egy sekrestye ruhaszekrény tervrajzszerinti elkészítésére árlejtés fog tartatni. A tervrajz nemkülönbben egyéb feltételek a vaskuti plébánián megtekinthetők. Becslési ár 300 ft. Az érdeklődők ezennel meghivatnak.

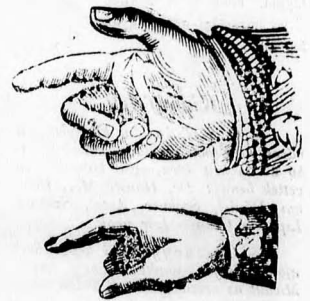
Vaskut, 1880. sept. 20.

Pilger Nándor,
pléb. helyett.

Minden külföldön az első érdem érdemmel kitüntetve.
Ezüstérem Páris 1878.

BROGLE J. MÜLLER
gép- és rosta-lemez gyára
Budapest
a Margit-híd közelében, készíti
Trieurókat (konkoly választó) 6 különféle nagyságban.
Trieur hengereket malmok számára.
Koptatókat.
Széles rostákat,
Szűkeket és rostákat cséplőgépek számára.

NÁNAY LAJOS

KÖNYVNYOMDÁJA

elvállal mindennemű e szakba vágó

== M U N K Á K A T ==

a legjutányosabb árak mellett.

Üzlethelyiség: Baján, Bódog-teren, Schelbner-féle házban.

Nagy raktár mindennemű

K Ö Z S É G I

nyomtatványokból.